

Архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 15-17
(1267-1269)
листопад
2004 рік

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

Вшановуємо захисників рідної України!

Фото Г. Яценюка, ст. викладача ДУІКТ

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ!

Від усього серця вітаю Вас із пам'ятними днями всіх – визволених нашої України та міста Києва від фашистських загарбників. Наше покоління щиро вдячне Вам за те, що 60-й рік життя завдяки Вам, Ветерани великої Перемоги, спільно з вами живемо у країні мирного спокою, вільній, незалежній Україні. На превеликий жаль, з кожним роком рідкують ряди захисників Вітчизни, менше залишається героїв минулої війни. І тому, завдяки вашій довірі, яку ви надали післявоєнному поколінню, ми намагатимемося всі зусилля вкладати у справу виховання молоді, підготовки наукової еліти, яка принесе нам всім чергові здобутки у житті, долатиме всі труднощі.

Для нас, Ваших нащадків, Ви завжди були, є і будете яскравим прикладом патріотизму та великого героїзму, який проявили у повенні скрутні для всієї країни часи, взірцем сили волі, жаги до перемоги над несправедливістю.

Земний уклін Вам! Довголіття Вам!

А. ТУГАЙ, ректор

ВИЗВОЛЕННЯ КИЄВА

6 листопада виповнюється 61 рік з дня визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. В цей день війська 1-го Українського фронту під командуванням генерала Ватутіна принесли на нашу землю звільнення від фашистського рабства. Визволення Києва стало найважливішим в запланованій битві за Дніпро, яку 4 місяці вела Червона Армія. Успішне завершення цієї битви створило необхідні передумови для повного вигнання гітлерівських окупантів з української землі, а також з інших радянських територій.

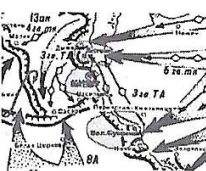
Битва за Дніпро, визволення України – одна з грандіозних битв Великої Вітчизняної війни. Розгром німецько-фашистських військ під Москвою, Сталінградом, Курськом створив необхідні умови для наступу Червоної Армії по всіх фронтах. В результаті саме цих операцій німецька армія була поставлена перед катастрофою, Червона Армія повністю вирвала з рух ворога стратегічну ініціативу. Наступний головний удар Червона Армія повинна була розвинути в південно-західному напрямку, щоб завершити розгром південного крила німецько-фашистського фронту, визволивши Львівську Україну і Добас, вийти до Дніпра, захопити плацдарми на його західному березі й створити необхідні умови для послідовного визволення Правобережної України.

Після форсування Дніпра радянськими військами потрібно було звільнити столицю України – Київ. Одночасно необхідно було ліквідувати ворожий плацдарм на лівому березі Дніпра в районі Запоріжжя. В ході Нижньо-Дніпровської операції радянські війська прорвали оборону противника на річці Молочній та вийшли до низу Дніпра, блокували з сходу кримське групування гітлерівських військ. Були звільнені Дніпропетровськ і Запоріжжя.

По задумі командування 1-го Українського фронту для визволення Києва намалювали намічений двох ударів. Головний удар намічався з букуринського плацдарма в 80 км південніше Києва, допоміжний – з плацдармів північніше Києва. Але було прийняте рішення перенести

головні сили з букуринського на лютеський плацдарм і звідси направити головний удар на Південь.

Темними ночами, вечорами, коли долину Дніпра затягував непроглядний туман, наші танки і артилерія

стали переправлятися з Букуринського плацдарма на лівий берег Дніпра. Там вони пройшли близько 200 км на північ і знову переправилися через річку на Лютеський плацдарм. Зроблено це було так обережно, що ворог не поміг змін.

Фашистські літаки-розвідники помічали радянські танки та артилерію на попередніх місяцях. Ворог не здогадувався, що багатьох фаєрних танків і гармат, зроблених з колод.

Вранці 3 листопада артилерія, розташована біля Лютєжа, відкрила ураганний вогонь. В неочікуваний для ворога час, нанесячи удар в обхід Києва з заходу, в наступ пішли армії генералів Черняхівського і Москаленка. Піхотинцями допомагали льотчики повітряної армії генерала Красовського. Зав'язалися жорстокі бої. Ворог безперервно контратакував. Напружена боротьба йшла і на букуринському плацдармі, де 40-а армія генерала Ф.Ф.Жуєнченка і 27-а армія генерала С.Г.Трофименка перейшли в наступ двома днями раніше щоб відволікти на себе крупні сили противника.

Вечері 4 листопада вийшла в бій гвардійська танкова армія генерала П.С.Рибалка. Танкісти продовжували наступ вночі, танки рухалися з вимкненими фарми та сиренами, знищували фашистів вогнем кулеметів. Вечері 5 листопада війська 38-ї армії були вже на околицях Києва. Зав'язалися вуличні бої. В північ радянські частини прорвалися в центр міста.

О 4-й годині ранку Київ був звільнений. Гроном салюта Москва сповістила всьому світу про звільнення столиці України.

Крупна наступальна операція радянських військ по звільненню Києва від фашистських загарбників розпочалася восени 1943 р. наступом військ 1-го Українського фронту, які 6 листопада штурмом звільнили місто. Окупація Києва тривала 776 днів, місто лежало в руїнах, замість майже 1 млн. жителів, що жили тут до війни, воно нараховувало лісіа звільнення біля 183 тис. чоловік.

На високому березі Дніпра сьогодні стоїть велична скульптура – "Родина Мать", що вміщує меморіальний комплекс парку Вічної Слави в пам'ять радянських воїнів, що па-ли в роки Великої Вітчизняної війни.

Підготував
за історичним матеріалом
І. ГУДИМ, студент, ПЦБ-46

СВЕТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ПОГИБЛИХ ЗА ОСВОБОДЖЕННЯ УКРАЇНИ І КИЄВА ОТ ФАШИСТСКИХ ЗАХВАТЧИКОВ ПОСВЯЩАЄТЬСЯ

*Свинцовою смертю було все охоплено,
Усталість душі вам сожгла дотла.
А скільки житейної молодости утрачено,
Чтобы свеогня наша Родина жила.*

*С горячей кровушкой людскою
Смешалось серебро Днепра.
Омыт народною слезою
Сегодня город, как вчера.*

*Уже немного тех, кто помнит,
Как шесть десятков лет назад*

*При свете орудийных молний
Над Киевом вздымался стая.*

*В забытый праздник расцветает
Над кручами салютом небо,
И рабы будут все - и топ,
Кто был в боях, и тот, кто не был!*

7 октября 2004 г.

С.КИМ,
полковник запаса

Наші фронтовики

В університеті на 15.10.2004 р. ветеранів Великої Вітчизняної війни – 258. У тому числі учасників бойових дій – 74.

Зокрема, у визволенні України брали участь 19 осіб. З них можна назвати: Людмилу Гаврилену РУСАНОВИЧ (визволення Києва), Георгія Вахтанговича Ісаханова (3-й Український фронт), Леоніда Кононовича ГОЛОВКА (3-й Український фронт), Михайла Федоровича СВАСТИФЕБВА (1-й Український фронт), Дмитра

Нестеровича КАВУНЦЯ (3-й та 4-й Українські фронти), Георгія Архиповича САРАНЧУ (1-й, 2-й та 4-й Українські фронти), Ігоря Микитовича СЕДАКА (1-й Український фронт), Михайла Йосиповича ШАРГОРОДСЬКОГО (2-й та 3-й Українські фронти).

З глибокою повагою і шануючи у історичний час визволення всієї української держави та столиці України від фашистських загарбників вітаю всіх вас!

С. ЛЮБЧЕНКО,

Голова ради ветеранів університету

ПЕДАГОГАМ КНУБА ВІД КИЇВСЬКОГО МЕРА

Традиційно на початку жовтня Україна відзначає День працівників освіти.

Ректор університету отримав багато вітань для себе і свого колективу – Київського національного університету будівництва і архітектури. Серед них були вітання Народного депутата України, Голови комітету ВР України С.Т.Сташевського, президента ХК "Київськбуд" В. А. Поляченка, Голови корпорації "Укрбудматеріали" А. В. Безуха, Голови Профспілки працівників освіти і науки Києва А. К. Савідовича та ін.

Ніколи не забував привітати з професійним святом педагогів своєї Альма-Матер і Київський міський голова Олександр Александрович ОМЕЛЬЧЕНКО. Осє слова його вітання.

Київський мер під час візитування своєї Альма-Матер. 1.07.2004 р.

Шановний Анатолію Михайловичу! Щиро вітаю Вас і Ваш колектив з нагоди Дня працівників освіти!

У цей день ми вітаємо та шануємо тих, хто виконує і невичерпає наших дітей. Відповідальність виховання нашої держави – ви формуєте майбутнє нашої держави. На вашу долю випала відповідальність зберегти, примножити та передати у спадок духовні цінності та народні традиції. Ваші зусилля утверджують високий авторитет нашої міста не лише в Україні, але й у світовому співтоваристві.

Дякую вам за віддану працю, за розуміння та турботу. Плекую надію, що ваша невчерна енергія та плідна творча діяльність завжди сприятимуть розвитку і формуванню у молоді патріотичних і громадських ідеалів і будуть гідно оцінені тими, хто прагне бачити Україну як шановану у світі державу.

Бажаю всім педагогічним колективам столиці талановитих учнів і студентів, нових успіхів, енергій, наталегливості, непохитної віри у свою велику мету! Зичу вам міцного здоров'я, родинного тепла, добробуту, щасливої долі та миру!

Злагоди вам, щастя та любові!

З повагою
Київський міський голова
Олександр Омельченко

Вітаємо!

ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ НАУКИ І ТЕХНІКИ УКРАЇНИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
Про відзначення державними нагородами України працівників підприємств, установ та організацій

Витяг
За значний особистий внесок у соціально-економічний і культурний розвиток України, вагомий досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю постановляю:

Присвоїти почесне звання "ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ НАУКИ І ТЕХНІКИ УКРАЇНИ" НАЗАРЕНКУ Івану Івановичу – завдвачу кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури, докторові технічних наук, професорові.

Президент України
м. Київ
16 липня 2004 року
№ 808/2004

Л. КУЧМА

У зв'язку з присвоєнням почесного звання Леонід Данилович КУЧМА надіслав в університет Іванові Івановичу НАЗАРЕНКУ ВІТАЛЬНУ ТЕЛЕГРАМУ. Поздоровив вивуачця державної нагороди і міністр освіти і науки України В. Г. КРЕМЕНЬ.

ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ОСВІТИ УКРАЇНИ

Восьмого жовтня 2004 р. ВІТАЛЬНУ телеграму від Президента України Л. Д. КУЧМИ отримав декан будівельно-технологічного факультету, к.т.н. **Володимир Іванович ГОЦ**;

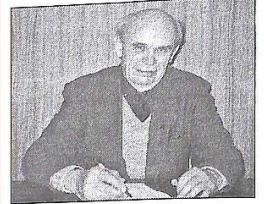
ТЕЛЕГРАМА
ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

ШАНОВНИЙ
ВОЛОДИМИРЕ ІВАНОВИЧУ!

ПРИЙМІТЬ МОЇ ЩИРІ ВІТАННЯ ІЗ ПРИСВОЄННЯМ ПОЧЕСНОГО ЗВАННЯ ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ОСВІТИ УКРАЇНИ

ЦЮЮ ВИСОКОЮ НОГОРОДОЮ ВАС ВІДЗНАЧЕНО ЗА ВАГОМИЙ ОСОБИСТИЙ ВНОСОК У РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ОСВІТИ БАГАТОРІЧНУ ПІДЛІНУ ПЕДАГОГІЧНУ І НАУКОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ ТА З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ ЗАСВІДЧУЮ ВАМ СВОЮ ПОВАГУ І ЗИЧУ МІЦНОГО ЗДОРОВ'Я РОДИННОГО ШАСТЯ НОВИХ ТРУДОВИХ ЗДОБУТКІВ НА БЛАГО УКРАЇНИ = ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ Л. КУЧМА

ПОДАРУНОК МІНІСТРА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАКАЗ
м. Київ

За багаторічну сумлінну працю, особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів, плідну науково-педагогічну діяльність нагородити:

ІМЕННИМ ГОДИННИКОМ
МІНІСТРА ОСВІТИ І НАУКИ

ШКЕЛЬОВА Леоніда Тихоновича – професора Київського національного університету будівництва і архітектури.

Міністр В. Г. Кремень

Портрет колеги

РОЗУМНА, СТАРАННА І ПРОСТО ГАРНА ДІВЧИНА

Однією з найкращих в нашому університеті, на мою думку, є моя колега і одногрупниця Ірина КРИЛОВА, яка вчиться зі мною на факультеті ПСУТ у групі ЗКД-31.

Іра була найпершою з групи, з ким я познайомився ще напередодні складання вступних іспитів. Вона дуже чемна і ввічлива людина. Завжди намагається допомогти друзям, а вірні друзі її ніколи не розчарують. Сказати, що Ірина просто розумна —

мало сказати. Гарний розум, чудова пам'ять і вдача привели дівчину в наш красень-університет аж із далекого Котовська Одеської області. Нині, дякуючи своїм здібностям, Іра відмінно вчиться, відкриваючи для себе в кожній дисципліні — новий світ. Найбільше їй до вподоби вчити математику і всі науки, пов'язані із геодезією. Своїми здобутками та успіхами Ірина радує не лише рідних, а й викладачів-професіоналів.

Особисто я вважаю її зразком дисципліни та порядку в групі. Хочу ще сказати, що Ірина, є надзвичайно старанною та кмітливою, вона завжди здатна відчувати настрій друга чи подруги,

морально підтримати людину. Свій вільний час Іра проводить у колі людей, які її люблять і цінують — з вірними друзями.

Будучи левом за гороскопом ця дівчина звикла підкорювати круті виражі свого життя, беручи від нього якнайбільше.

По закінченню п'ятого курсу Іра бажає продовжити навчання у КНУБА. Свою майбутню кар'єру вона мріє пов'язати із "землепорядкуванням та кадастром", спеціальністю, яка подобається їй найбільше. Ірина мріє стати висококваліфікованим спеціалістом-землепорядником і працювати на користь своєї рідної держави — України.

Б. ГЕРАСЬКО,
студент (група ЗКД-31)

ЗА ТВОРЧУ ДІЯЛЬНІСТЬ

представники архітектурного факультету, кафедри основ архітектури і архітектурного проектування отримали щирі вітання Президента Л. Д. Кучми.

Зав. кафедрою д.арх. професор В. І. СЖОВ нагороджений орденом "За заслуги III ступеня" за вагомий внесок у розвиток архітектури і містобудування.

Доктор архітектури, проф. В. І. СОЧЕНКО нещодавно отримав Державну премію України в галузі архітектури за комплексну реєстрацію історико-архітектурного середовища та ансамблю вокзалних комплексів у Харкові та області.

Профспілкові справи

ПОЗИТИВНІ РЕЗУЛЬТАТИ РОБОТИ ПРОФСПІЛКИ

22 жовтня в університеті відбулася XXIV-та звітно-виборна конференція профспілкової організації університету. Порядком денний: звіт про роботу профкому за 5 років (14.10.1999–21.10.2004 р.), з яким виступив голова профкому М.Д.ВАСИЛЕВСЬКИЙ. Про роботу ревізійної комісії за цей час доповіла Л.Т.Полтавець. Комісія по трудових справах в особі І.Ф.Руденка також звітувала про п'ятирічну роботу. На конференції присутні були близько 140 чоловік. Гостем конференції був Голова Ради Профспілки Києва Анатолій Кузьмич Свірідов. Учасники конференції почули, що за звітний період відбулося 11 конференцій трудових колективів, 54 засідання профкому, 23 засідання президії профкому.

Приємно було почути зі слів Голови профкому КНУБА М.Д.Василевського, що "робота профкому з багатьох питань має позитивні результати. І хочеться особливо висловити подяку за роботу заст. голови профкому Г.М.Тімінському та голові комісії з організаційних питань профкому А.А.Грому.

За звітний період члени нашої профспілки брали участь у 4-х мінifestаціях, продовжив Микола Дмитрович. Іде наступ в останні 3 роки на 57-у статтю діючого Закону "Про освіту" у плані скасування. Закон про бюджет забороняє адміністрації переводити гроші на оздоровлення співробітників".

Голова профкому університету зупинився на такому важливому

для співробітників питанні як отримання жителя. Вже понад 20 років університет не отримує державних квартир від міськвиконкомів за частковою участю Міносвіти. За звітний період 36 співробітників університету отримали нові квартири. Це стало можливим завдяки побудові будинку на вул. Острівського. Зараз у нас на кварталі 35 сімей співробітників. Коштів в університеті бракує, спонсорів немає. Щоб допомогти співробітникам отримати житло, профком разом із адміністрацією розробили таку схему. Ректорат КНУБА під контрольний список, який складає профкомом, шукає земельну ділянку та спонсорів для будівництва будинку. Спонсори виділяють квадратні метри жителя (10% від загальної кількості метражу дому). Після цього профком пропонує житло бажаним співробітникам, відповівши контрольного списку, квартиру за 50% вар-

тості. У нас вже розпочато будівництво будинку по вул. Волинській та проектується будинок по вул. Освітні.

Після звіту всіх виступаючих було розпочато обговорення доповіді голови профкому. Так, у своєму виступі ректор, проф. А. М. Тугай подякував профкому за спільну роботу з адміністрацією. Зупинився на питаннях, які турбують колектив університету: виконання Колективного договору, допомога адміністрації вузу профспілкам. Ректор зупинився і на питанні допомоги адміністрації університету молодим спеціалістам, викладачам, яке стосується отримання ними житлоплощі. Вже відомо, що у гуртожитку № 8 один поверх буде переобладнаний для квартир молодим спеціалістам і ін.

На конференції виступили: голова Ради ветеранів університету С.М.Любченко, серйозні питання порушила у своєму другому вис-

тупі доцент кафедри економіки будівництва Л.Т.Полтавець.

І наостаті, приємно було почути виступ гостя конференції, Голови Ради Профспілки Києва Анатолія Кузьмича СВІРІДОВА, який наголосив на своєму позитивному враженні щодо роботи профспілки КНУБА, від взаємовідношень ректора вузу проф. А.М. Тугая із співробітниками, які побудовані на демократичних засадах. Гість торкнувся болючих питань для освіти — заробітної плати. Так, української профспілки вже добилися від держави вважати ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ відсутність підвищення освітянам їх мізерної зарплати з 1997 року. На наступний рік вже з січня зарплата в нас буде підвищена на 11%. На це у бюджет держави вже закладено 5 млрд. гривень.

На закінчення виступу А. К. Свірідов сказав, що вірить, що вже розпочато процес відродження українських освітян у забезпечених і благополучних. І профспілки все робитимуть для освітян — те, що закладалося до нас людьми розумними, буде продовжено.

Вибори нових складів профспілки
Заступник голови профспілки співробітників Г. М. ТІМІНСЬКИЙ виступив із пропозицією обрати новий склад членів профспілки і запропонував 31 особу. Відбулося поіменне голосування кандидатів.

Було обрано 7 чоловік у ревізійну комісію та комісію по трудових справах.

На 1-му засіданні нового профкому в цей день були обрані Голова профкому — М.Д.Василевський і заст. голови — Г.М.Тімінський

Матеріали підготовлені газетою

10 листопада – міжнародний день молоді

Всіх студентів нашого університету вітаємо з міжнародним святом молоді!

Цих двадцятьох найкращих у навчальні представників технологічного факультету студентська газета "Архітектура і будівництво" вирішила привітати окремо. Це студенти 2-3-4-5-го курсів. Їх фотографії нещодавно висіли біля деканату. А ми вирішили звести всіх разом: сфотографувати, привітати і запропонувати співробітництво, адже невдовзі вашому факультету і нашому університету ступить 50 і 75!

Це Руслан Пінчук, Олександр Галака, Майна Омельченко-Гаркуша (52-га група ТБКВМ), Оля Бондаренко (51 гр. ТБКВМ), Василь Немік (53 гр.), Олександр Гречанюк (42 гр.), Максим Тарасенко (31 гр.), Віталій Товстоніс, Інна Білик (33 гр.), Ангеліна Борисова (32 гр.), Аліса Святіна,

Ольга Рядопуп, Аліна Романенко (21 група ТЖД), Ілля Глушаков (21 гр. ТБКВМ), Юрій Федоренко, Сергій Саррапін, Алла Біба (22 гр. ТБКВМ), Анастолій Ситнік, Віктор Бабій, Вадим Гаценко (23 гр. ТБКВМ). Творчих успіхів Вам у навчанні, дорогі друзі!

Будівельно-технологічний факультет університету за майже 50 років існування підготував понад 5 тисяч фахівців. Найвідомішими з них є О.О.Омельченко, Голова Київської держадміністрації, Герой України, В.А.Поляченко, Президент ХК "Київськбуд", М.І.Палієнко, генеральний директор Київського заводу алюмінієвих будівельних конструкцій, П.В.Захарченко, заст. голови Державної корпорації "Укрбудматеріали", М.І.Дудар, Голова ВАТ Броварського заводу будівельних конструкцій, О.С.Піліпенко, директор

ВАТ ЗЗБК № 2 ім. С.Ковальської, В.П.Булгак, директор заводу ЗПВ ДБК-3 ХК "Київськбуд", В.А.Короненко, директор Київського будпроект.

За цей період деканами на факультеті працювали професори: Ігор Олександрович Пашков, (1956-59; 1964-1973), Степан Оксентійович Слюсаренко (1959-1964), Георгій Якович Антоненко (1973-1994), нині проректор університету. Починаючи з 1994-го деканат технологічного очолює к.т.н., доцент Володимир Іванович Гоц.

Газета вашого університету сподівається, що й нинішні фахівці, бакалаври й магістри, також отримають добрі знання в своїй Альма-Матер і знайдуть шляхи прославити її ім'я.

Інф. газети

Ювілей

КАФЕДРИ ТЕХНОЛОГІЇ БУДІВЕЛЬНИХ КОНСТРУКЦІЙ І ВИРОБІВ – 50

50-літній ювілей для однієї конкретної людини – це пора розквіту, для колективу – значна інтегральна величина. Сьогодні ми розповімо про найголовніші віхи пройденого, оцінимо сучасність і померімо про майбутнє кафедри як базового підрозділу університету.

Засновано було кафедру у пору пріоритетного розвитку збірною залізобетону. Першим завідувачим став доцент В.А.ШЕВЧЕНКО (1954–1955). Це був час, коли саме ця підгалузь дозволила ефективно розв'язати проблему переселення з "комуналок" і підв'яли в окремі упорядковані квартири. По суті, такі квартири сходили з конвеєрів технологічних ліній, спеціалістів з їх експлуатації і управління виробництвом готувала кафедра. Серед фундаторів були провідні вчені і спеціалісти – О.Л.КАЛІШУК, Б.В.СТЕФАНОВ, А.С.ШКЛЯР, М.А.НОВГОРОДСЬКИЙ і молодь – випускники КІБІ – Н.Г.РУСАНОВА, О.М.СИКОРСЬКИЙ, Г.Я.АНТОНЕНКО.

В учбових планах підготовки технологів значний акцент робився на виробничі практики: наших студентів приймали кращі заводи і домобудівні комбінати всього Радянського Союзу. В результаті саме в ці роки нашими випускниками у тісній співдружності з кафедрою закладали фундамент як крупнокабельного домобудування, так і виробництва збірного спеціальнізобетону для транспортного, промислового і сільськогосподарського будівництва. Очолював кафедру в ті роки ректор Інституту О.Л.КАЛІШУК (1955–1972), що не лише давало певні можливості для розвитку, але й зобов'язувало її співробітників до інтенсивної творчої роботи. Були підготовлені базові підручники з технології бетонних і залізобетонних виробів (Б.В.Стефанов), технології бетону (О.Л.Калішук), організації, планування і управління підприємствами будівельних виробів (Г.Я.Антоненко), виробування матеріалів, виробів і конструкцій (М.А.Новгородський), які служили довгі роки.

З 1972 р. розпочинається новий цікавий етап у житті кафедри. Її керівником стає про-

Колектив кафедри

фесор В.Д.ГЛУХОВСЬКИЙ (1972–1989) – основоположник нового наукового напрямку в галузі в'язучих речовин і бетонів. Протягом 17 років практично всі співробітники кафедри вносили свій вклад у розвиток теорії і практики лужних алюмосилікатних в'язучих (грантосилікатів) і шлаколужних бетонів. Найчисленішою стороною кафедри в цей період стає наукова діяльність, результати якої переносяться у промисловість. За рахунок господарської тематики підсилюється матеріально-технічна база кафедри, розширюються її площі, студенти і численні аспіранти стають активними учасниками дослідницького процесу. Значно зміцнюється авторитет кафедри серед вузів великої країни, співробітниками-науковцями діляться своїм досвідом з колегами, читаючи лекції на факультеті підвищення кваліфікації, беруть участь у роботі наукових семінарів, публікують результати досліджень у вітчизняних та зарубіжних виданнях. В ці роки співробітниками кафедри опубліковано 5 підручників, 8 монографій,

одержано понад 150 авторських свідоцтв в винахид, захищено понад 50 кандидатських і 2 докторські дисертації. В.Д.Глуховському присвоєноє почесне звання Заслуженого діяча науки УРСР (1976), а помертню він удостоєноєся Державної премії України в галузі науки (1990).

Разом з усіма кафедра пережила важкий період державної перебудови і входження в нові економічні відносини. З 1989 р. кафедру очолює проф. Г.Я.АНТОНЕНКО. Сучасний стан розвитку кафедри загалом можна охарактеризувати як активний відступ на вимоги ринку і виробництва. У зв'язку із змінами в будівельному комплексі (перехід на монолітно-каркасне домобудування, будівництво котеджів) розроблено нові курси учбового плану, в тому числі спекурси за вибором. Протягом 3-х останніх років кафедра готує спеціалістів з технології виготовлення алюмінієвих конструкцій, технології товарного бетону для монолітного будівництва, технології сухих будівельних сумішей. Значний по-

тенціал кафедри, який затребувано промисловістю, складає наукове супроводження завоювання нових технологій. В ці роки на кафедрі підготовлено 5 нових підручників, 3 учбових посібники, щорічно публікуються до 50 робіт у періодичних виданнях, працях міжнародних конференцій і симпозиумів. Такі успіхи пояснюються зміною характеру діяльності викладачів кафедри: значний час приділяється ними роботі на промислових підприємствах при розв'язанні конкретних задач. В цьому процесі їх зусилля спрямовані на рішення тих задач, які одночасно розглядаються і студентами під час виконання ними реальних курсових і дипломних проектів в підприємстві, яке має можливість обрати для себе спеціаліста.

Велику увагу приділяє кафедра методичній роботі по організації триступеневої підготовки, а також підготовці до реалізації положень Болонської конвенції, є провідною серед споріднених кафедр по методичному забезпеченню учбових планів і програм.

Нині на кафедрі працюють 9 професорів, у тому числі Заслужений будівельник, Герой України В.А.Поляченко, 9 доцентів, 1 асистент. За 50 років підготовки на кафедрі отримали понад 2 тисячі студентів різних форм навчання. Аспірантуру закінчили при кафедрі 118 чоловік, з яких 62 захистили дисертаційні роботи. Останні кілька років кафедра виконує цільову підготовку магістрів і спеціалістів для підприємств з спеціальності "Технологія будівельних конструкцій, виробів і матеріалів", а також здійснює теоретичну і практичну підготовку бакалаврів і спеціалістів ще з 9 спеціальностей.

Ще хотілося відзначити мікроклімат на нашій кафедрі. Він визначається взаємовідносинами серед співробітників, дуже цінюється й оберігається: доброзичливість, довіра, взаємодопомога – ось його основні стовпи. У поєднанні із інтересом до професійної діяльності це допомагає нам оптимістично входити у другу половину першого століття історичного шляху кафедри.

Р.РУНОВА, д.т.н. професор,
О.ВОЛЯНСЬКИЙ, к.т.н., професор

Nota bene

ЯКИМ, НА ВАШУ ДУМКУ, МАЄ БУТИ ВИКЛАДАЧ?

Осінь, окрім поживного листя, холодних дощів, куполів парасольок, асоціацій у нас передусім учнівсько-студентськими святами – то 1 вересня, День знань, то перша неділя жовтня – День учителя. Тривалий час День працівника освіти сприймався лише як День учителя. У школі ми всі традиційно відзначали його, вітали вчителів, дарували їм квіти, проводили святкові вечори. Насправді університетські викладачі – це також учителі. І лише окремі з них – Учителі з великої літери, викладачі, яких ми запам'ятовуємо на довгі роки. Таких учителів хочеться вітати не лише з приводу професійного свята. Їм хочеться сказати щось приємне при кожній зустрічі.

Які ж вони – улюблені викладачі? Хтось запам'ятовує вимогливих наставників, через яких не мав канікуляти, щось доскладає і перескладає. Зате той предмет вивчив уже майже досконало. Хтось воліє забути про таких викладачів, які завадили відпочити, натомість згадує тих, у кого була найбільша "халва". Комусь легше знайти спільну мову з молодим учителем, бо... ближчі духовні світи, подібні уподобання, а комусь простіше спілкуватися з поважними професорами, бо переважують повага і шанобливість. Але більшість студентів вимагає, аби їх помічали і поважали кожного як особистість. Які ще риси повинен мати хороший викладач, шукайте в їхніх відповідях.

Володя КОНДАР, студент 1 курсу КНУБА:
"Викладач повинен поважати студентів"

По-перше, викладач повинен уміти добре пояснювати, уміти вислухати своїх студентів. Він узагалі має бути доброю людиною, поважати студентів. Головне – добре ставлення. Ну і, звичайно, мусить бути високий фаховий рівень, аби підготувати добрих майбутніх фахівців. У нас практично всі викладачі дуже добрі.

Таня КОВАЛЬЧУК, студентка, 2 курсу нашого університету:
"Найкращі викладачі – молоді"

Є викладачі, яких хочеться привітати з Днем працівника освіти, бо вони на це заслуговують. Викладач повинен добре ставитися до студентів. Іноді викладач хоче грошей навіть тоді, коли студент непогано знає предмет. І хоч ставиться він до студентів нормально, я б не назвав його хорошим викладачем. Най-

краще ставляться до студентів молоді викладачі – років до тридцяти. Одного викладача я таки привітала з професійним святом.

Василь ГОНЧАРЕНКО, студент 1 курсу КНУБА:

"Треба добре пояснювати і відповідно вимагати"
Узагалі-то я ще всіх викладачів добре не знаю, бо тільки почали з ними знайомитися. Але хороший викладач, на мою думку, повинен добре пояснювати і вимагати від студентів. У нас є такі викладачі.

Богдана ШЕПЕЛЕНКО, студентка 2 курсу НАУ:

"Важливе добре ставлення"
Хороший викладач – це людина, яка має підхід до студентів, уміє з ними спілкуватися, правильно веде лекції, може викласти всю тему повністю і просто добре ставиться до студентів.

Наталія БАРАН, студентка газети

УЗДОВЖ КАДЕТСЬКОГО ШОСЕ...

У попередньому номері газети студор Катерина ГРЕЧИН запропонувала цікавий матеріал про історію Повітрофлотського проспекту, "тихої київської окраїни". Сьогодні ми звернемо свою увагу на —

КАДЕТСЬКИЙ КОРПУС

Історія цієї будівлі дала назву всій місцевості — Кадетський корпус святого Володимира.

Військові в дореволюційній Російській імперії склали особливий стан, який користувався незаперечним авторитетом у суспільстві і якому дозволялося і пробачалося багато чого. Серед багатьох київських байок існує одна, яка може слугувати чудовою ілюстрацією до цього зауваження. Нібито наприкінці XIX століття командуючий Київським військовим округом генерал Михайло Драгомиров, герой війни за визволення Балкан від османського ярма, незрозуміло чому забув привітати государя імператора із "днем тезоіменитства". Усвідомлення вчиненого прийшло за три дні, і генерал не придумавши нічого кращого, як надіслати телеграму із текстом такого змісту: "Третій день п'ємо здоров'я Вашої Величності!". Із Царського Села у відповідь надійшла телеграма від государя: "Час вже й закінчити", однак жодних інших покарань звинсному таким делікатним чином командуючому не надійшло.

Військову професію в дореволюційному Києві можна було отримати в кількох навчальних закладах, деякі з них знаходилися у районі нинішнього Повітрофлотського проспекту.

Навчальними закладами першого рівня були кадетські корпуси. Генерал А. Ігнатьєв так описував становлення корпусів у Росії: "У країні було близько 20 кадетських корпусів... Найдавнішим був І-й Петербурзький кадетський корпус, заснований ще під час правління Анни Іоаннівни під іменем Сухоплутного шляхетського, за зразком пруського кадетського корпусу Фрідріха І. Задум був такий: віддалити дворянських дітей від розкладаючого сибаритського сімейного середовища і замкнувши їх у спеціальну військову казарму, підготувати з малих літ до перенесення праці і злиднів військового часу, виховувати перш за все почуття відданості престолу і таким чином створити з вищого стану першокласні офіцерські кадри. Це було на смак Миколі І, який розширив сіть корпусів і, між іншим, побудував прекрасну будівлю Київського корпусу. В епоху Олександра ІІ кадетські корпуси були перейменовані в військові гімназії, але в 80-ті роки Олександр ІІІ повернув їм їх вівідну назву і форму.

Головний фасад нинішнього Міністерства оборони України (сучасне фото)

сандрівська гімназія, а зараз — гуманітарний корпус Національного університету ім. Т.Шевченка. У 1857 році корпус переймав у новий будинок, побудований за проектом архітектора І.Штрона на території колишньої мітрополічної дачі (нині — Повітрофлотський проспект, № 6). Будинок був вибудований у манері пізнього класицизму, у формі величезної бухки Н в плані, мав три поверхи; у ньому знаходилися

Київський кадетський корпус був утворений у 1852 році. За прикладом київського університету, він одержав ім'я святого рівноапостольного князя Володимира Хрестителя.

Спочатку резиденцією Володимирському кадетському корпусові служив будинок на Бібиковському бульварі (нині — бульвар Т.Шевченка, № 14), де гімназію знаходилася Перша Олек-

ся спеціально обладнаний православна церква і католицька каплиця, гімнастичний і актовий зал, фізична і хімічна лабораторії, обладнані за останнім словом тодішньої науки. Сам будинок по сьогоднішній день залишається ледве не найбільшим у Києві за своїм обсягом, а на рубежі XIX—XX століть був основною архітектурною і містобудівною домінуючою цієї частини міста.

У корпусі училися діти офіцерів і дворян, а до 1863 року його кадети виходили звідси з офіцерськими чинами. Пізніше корпус став середнім професійним навчальним закладом, випускники якого продовжували навчання у відповідних училищах. Рівень освіти і виховання у Володимирському Кадетському корпусі відрізнявся певною спрямованістю. Курс корпусу не передбачав вивчення класичних мов (латинську і грецьку), але мав більш широку програму по математиці (до аналітичної геометрії включно), по природній історії, а також включав космографію і право.

Збереглися відомості, що у військових училищах бравшим кадетами різних корпусів доводилося вступати у змагання. Більшість військових училищ розсилали списки про успішність юн-

керів у кадетські корпуси. І київські кадети регулярно знаходили імена своїх старших товаришів у перших десятках осіб, що астигають найліпше.

Також досить високим був і рівень виховання у кадетах почуття професійної відповідальності за свою справу. Колоритно описав самого кадета Володимирсько кадетського корпусу (просимо звернути увагу на вензель "В" на погонах кадета) М.Булгаков у романі "Біла гвардія".

Випускниками Володимирського Кадетського корпусу в різні роки були майбутні генерали російської імперської армії А.Самсонов, М.Духонін, майбутній командуючий збройними силами Радянської Республіки С.Каменев, філософ із святовим ім'ям Я.Бердяєв і ін.

У роки громадянської війни корпус припинив свою діяльність, а у його приміщеннях розташувалися спочатку Командний корпус Червоної Армії (які закінчив А.Голоков — відомий під псевдонімом Аркадій Гайдар), а пізніше установи і штаб Київського військового округу.

У 1950-х роках будівля корпусу була реконструйована — тут з'явився портик з вісьмама колонами коринфського ордеру. Нині тут розташовано Міністерство оборони і Генеральний штаб України...

К.ГРЕЧИН,

студор, за матеріалом О.Браславця із журналу "Я, студент"

(Далі буде)

Подорожі

10 ДНІВ В КАНАДІ

Сьогодні ми продовжуємо друкувати розповідь професора кафедри нарисної геометрії В.Є. МИХАЙЛЕНКА про його подорож по Канаді (перша частина у №№ 13—14, жовтень 2004 р.)

...Другий цікавий об'єкт біля Квебек-сіті — це водоспад Монморансі, над яким побудований міст, а до нього протягнута канатна дорога, по ній з певним інтервалом рухаються в різних напрямках дві кабіни.

Після огляду водоспаду ми приїхали до столиці провінції Квебек — міста Квебек-сіті, що нагадує нам Київ. Старий центр столиці розташований на дуже вираженому рельєфі, майже на кожному кроці стоять виконані в металі пам'ятники видатних діячів, що мали відношення до заснування та розвитку міста. Місто розташоване також на обох берегах ріки Святого Лаврентія. На високому березі знаходиться великий витягнутий видовий майданчик, з якого є спуск фунікулером на нижній район. На цьому майданчику через кожні 50—100 м виступають музиканти та співаки, які таким чином заробляють гроші. Біля однієї молоді дівчини, яка співала під гітару — табличка "Я збираю гроші на весілля". На ньому також стоїть ряд гармат, що нагадує гармати на Валю в Чернівцях. На одній з них був двоякий орел — герб Російської імперії. Взагалі стара частина Квебек-сіті надзвичайно живописна, романтична і цікава. У місті працюють два університети.

Наступна наша подорож була до столиці Канади — Оттави. Дороги в Канаді у гарному стані з одностороннім рухом у три смуги, де середня швидкість сягає 120—130 км на годину. Пейзаж досить одноманітний: змішаний ліс, що нагадує Карелію. Поля, засаджені певними культурами, нам не трапилися.

В Оттаві працюють три університети, найбільш цікавий об'єкт — це ансамбль парламенту в неоготичному стилі, що складається з трьох великих будівель — центральної та двох бокових, розташованих перпендикулярно до центральної. Це була субота, коли передбачені екскурсії до приміщень. Спочатку ми відвідали праву бічну будівлю, на вході нас і наші речі ретельно перевірили. Показали кілька робочих кабінетів: генерал-губернатора, спікера та інших державних діячів. Потім ми відвідали основну централь-

ну будівлю, де відбуваються засідання парламенту по один бік — місця для членів правлячої партії, а по другій — для опозиції.

Цікаво, що в музеї Канади відвідувачі приходять з малими і навіть грудними дітьми, з колясками.

Інтер'єр всіх трьох будівель в староанглійському стилі XIX ст. На стінах приміщень розташовані металеві дошки з викрабуваними складками всіх парламентів поіменно. Вздох коридорів висять портрети всіх колишніх прем'єр-міністрів та спікерів. Після огляду основних приміщень ми піднялися ліфтом на вершину центральної башти, де розташований видовий майданчик з круговим оглядом.

Однією з найбільш освоенних десяти провінцій Канади є Онтаріо (столиця Торонто). В провінції Квебек та Онтаріо зосереджена більшість промисловості. При розгляді карти цих провінцій видно, що навіть у них є великі території, неосвоені людиною, де відсутні дороги та будь-які поселення, втрачені також велика кількість озер. Північні території Канади практично безлюдні.

Найбільші міста Канади (Монреаль, Торонто, Оттава, Ванкувер, Квебек-сіті) розвивалися з середини XIX ст., будувалися споруди еkleктичної архітектури. З кінця XIX ст. посилюється вплив архітектури США (висотні конторські будівлі, готелі тощо). З середини XX ст. споруджуються із залізобетону великі промислові та громадські комплекси сучасної архітектури (ратуша в Торонто, Всесвітня виставка, Олімпійський Комплекс в Монреалі).

Після Монреаля ми поїхали до Торонто. По дорозі зупинилися в місті Ганноука — "Тисячі островів", де сіли на невеличкий пароплав і поїхали на тригодинну екскурсію по

річці Святого Лаврентія. Заходили в територіальні води США. Там є місце, де мосток довжиною 15 м з'єднує Канаду та США. В цьому районі кількість островів досягає 1865. На багатьох островах, навіть невеличких, розташовані дачні будинки, на одному з них — великий замок.

Кілометрів через 80 від цього місця знаходиться форт Генрі, який ми відвідали. Зараз існує там музей, присвячений англійській армії. Систематично проводиться всі армійські процедури (зміна караулу, вправи з винятками під дріб барабан, марширування з вико-

нцями й музикою), заснований червоноколий батальйон. Там представлені різноманітні вузля, починаючи з дерев'яного Сліпту і закінчуючи нашим часом, з відповідними коментарями на табличках. Представлені вузля таких знаменитостей, як Уїнстон Черчилль, Мерлін Монро, Елізабет Тейлор, Елвіс Преслі, Мадонна, танцівник Нурієв та інші.

По дорозі до Ніагарського водоспаду ми заїхали в зоопарк під відкритим небом — "Левовий сафарі". В відміну від наших зоопарків, коли звірі в клітках, а люди на сафарі, тут все навпаки: відвідувачі сидять в машинах або автобусах із закритими вікнами, а звірі та птахи — на волі.

На великій території сафарі розташовуються багато сімей звірів та птахів. Тут є леви і тигри, ведмелі і носороги, жирафи і зубри, маєпи і страуси. Найцікавіше поведуться мавпи: коли ми під'їхали до них і машина зупинилася, кілька мавп заїхали на нашу машину і стали заглядати в середину. А одна з розваг, особливо для дітей — це купання дачі на день слонів у великому озері. Слонів йшли, кумедно тримаючи одне одного за хвостик. Найменше слоненя часто пірнали і знаходилися під водою по кілька хвилин.

Дуже цікавий район Ніагарського водоспаду. Він розподіляється на канадську частину у вигляді підкови (ширина 900 м, висота 48 м) та американську (ширина 300 м, висота 51 м). Водоспад розташований на річці Ніагари довжиною 58 км, яка з'єднує озера Ері та Онтаріо. Щохвилини спливає вниз 168 тисяч кубометрів води. Над більшим водоспадом — постійний водяний туман, а над водою літають та сидять на берегах тисячі чаплі. Біля водоспаду — місто Ніагара-фолс (американське та канадське), де є кілька першокласних готелів, зокрема HILTON, Шератон, ресторани та магазини, багато місць розваг, кінотеатри, вар'єте тощо.

Харчувалися ми в різних кафе та ресторанах, в більшості з яких з ранку був "швед-

ський" стіл. На відміну від наших місць громадського харчування, відвідувачі, особливо коли й група, поведуться розкошту, дуже голосно розмовляють, залючуються сміхом, не звертаючи уваги на оточуючих.

Між іншим, фрукти і ягоди в Канаді полюбляють, яблука, персики, виноград, кавунки і дині тощо — у продажу майже круглий рік, великі за розмірами, красиві, але несмачні, не можна їх порівняти з українськими.

Де б ми не були, звертав на себе увагу гарний стан житлових будівель, як багатопверхових, так і котеджів на одну сім'ю. Всі вони добре пофарбовані, акуратні, з догляду. В тихи зеленими насадженнями. Ні рази ми не бачили реклами топових виробів і спиртного напоїв. В Канаді заборонено курити у громадських місцях, офісах, аеропорту, ресторанах, кафе тощо. Жодного разу ми не бачили на вулиці жінку або дівчину з сигаретою.

Канада — багатонаціональна країна, в якій за кількістю жителів українці займають четверте місце — їх більше мільйона. В Торонто ми відвідали український квартал. Емігрували в Канаду, переважно, з Західної України. Інша мова збереглася під сильним впливом польської. Наприклад, висвічка кредитової спілки Торонто "Будучність", хоч такого слова в сучасній українській мові немає, українці-емігранти зробили значний внесок у успішні економічний розвиток Канади: освоення західних провінцій, розвиток київського господарства у сільських провінціях, вугледобувної та деревообробної промисловості, значний внесок вони зробили і в культуру.

Що стосується абригенів-індіанців, то вони мешкають у резерваціях, де ми не були. Серед побутового персоналу готелів, ресторанів, кафе переважають китайці, представники Індії та Пакистану, а серед туристів найбільше японці.

Треба відзначити велику кількість та ідеальний стан громадських туалетів, де б вони не знаходилися.

Загальне враження про країну та людей, що її населяють дуже приємне, при спілкуванні вони один одному поспішають, ми не бачили жодного бомжа, або людину, яка просить милостиню.

В. МИХАЙЛЕНКО, д.т.н., професор

Оттава. Біля канадського парламенту

нанням різних вправ, тощо). В один з моментів пролунав гарматний постріл. У військову форму старих часів одягнули не тільки хлопці, але й дівчата, вони й виконують це шоу.

Торонто — одне з найбільших міст Канади з населенням до 3,9 млн., розташоване на березі озера Онтаріо, другий після Монреаля центр промисловості, два університети. Вранці ми оглянули центр (Данн-Тайн), а потім піднялися на башту (CN TOWER), яка в центрі міста піднімається над поверхнею землі на 553,34 м, це найвища подвійна вежа в світі. З вершини її відкривається круговий огляд міста, нижче метрів на 100 розташований ресторан. Як нам сказали, це найбільш висока оглядова точка в Америці. Сама ж башта — найвища у світі.

Ваша думка

ЧИ ВИГІДНО ВКЛАДАТИ ГРОШІ У ВЛАСНУ ОСВІТУ?

На це питання відповіли Оксана КОМНЕЦЬКА, нашій студентці, коли вона виконувала своє навчальне завдання у бібліотеці Київського політехнічного університету.

Василь Петрович ЖУК, завідувач кафедри КПІ:

"Оплачувати варто лише якісну освіту"

В цілому світі вкладення коштів в освіту – одна з найкунніших інвестицій. Але це теоретично. На практиці ж результативність платного навчання залежить від багатьох факторів – хто вчиться, де

вчиться, як вчиться і за які кошти. Трапляється, що батьки, сподувавшись на меншу ціну, віддають дітей вчитися у новоспечені, шиякякісні навчальні заклади. Я вважаю, якщо вже й здобувати платну освіту, то в такому закладі, що має добру репутацію, гарантує високий рівень знань.

Наталія Паїєнко, четвертокурсниця-заочниця університету ім.Т.Шевченка (журналістика), третьокурсниця інституту післядипломної освіти КПІ:

"Вкладаю гроші у своє майбутнє"

Вважаю, що це необхідно робити. Адже з чимало людей, які дуже хочуть вчитися, але не можуть вступити на бюджетну форму навчання. Коли я вступала на журналістику на платну форму, то не дуже уявляла, як зможу оплачувати свою науку, але була готова заробити кошти самостійно. Тепер я здобуваю дві платні вищі освіти і я досі даю собі раду. Вірю, що витрачаючи зароблені гроші на навчання, я вкладаю їх у своє майбутнє.

Петро Вовчук, магістрант КПІ:

"Плата за навчання є добрим стимулом"

Той факт, що батьки оплачують моє навчання, був для мене великим стимулом. Я не хотів викидати на вітер їхньої праці. Після четвертого курсу, оскільки я вчився дуже добре, мене перевели на бюджетну форму навчання. А якщо студент приходить до університету бити байдики, то не буде ніякої користі ні від платного, ні від безплатного навчання.

Марина Стоцька, третьокурсниця КПІ:

"Здобути знання не пропадать"

Я намагалася вступити на бюджетну форму навчання, але мені це не вдалося. Оскільки не хотіла втрачати час надаремно, то вступила на платне навчання. Чимало студентів, які вчаться безплатно, але без особливого ентузіазму, не цінують цієї можливості. Як ставитися до навчання – це залежить від кожної конкретної людини. Фах, який я сьогодні здобуваю – не дуже перспективний. Але здобута освіта не пропаде надаремно, адже знання ніколи не бувають зайвими.

О. КОМНЕЦЬКА

Спостереження

ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО БОВДУРА

Що відрізняє дорослого, впевненого в собі, серйозного чоловіка, від справжнього бовдура? Я спробував виділити деякі риси, характерні для більшості із нас (окрім мене, звичайно).

- **Погона за двома зайцями:** Не можна об'їздити неможливо. Справжній чоловік повинен займатися однією улюбленою справою, одержувати від своєї роботи моральне і матеріальне задоволення, а в час, що залишився, відпочивати в повну силу.

- **Модна музика:** Настав час насолоджуватися тією музикою, що дійсно подобається, а не фігнюю, що рекомендують захоплени собою музичні критики.

- **Любов:** Діти, гроші і задоволення – от що стоїть за взаємною симпатією полів. Як сказав мені мій приятель: "Ти дивилася на фігуру дівчини, а вона на півсотні гривень в твої кишені". Настав час залишити піднесу "любовь-морковь" учням старших класів.

- **Фаст-фуд:** Картопляні чіпси на сніданок, "Доширак" у мікрохвильовій пічці, хот-дог з придорожного гриля, обід у "Макдональдсі" характеризують вас не як зайняту людину, котра живе по-

вноцінним життям, а як дуже невблагливого ледяра, що не навчився одержувати задоволення від справжньої їжі.

- **Паталогічна пристрасть до чорного кольору:** Тільки зовсім темна людина захоплюється вашим витонченим смаком, як-що ви схожі на манекен. А нескінченна гра в "людей у чорному" говорить про повну безпорадність у підборі "кольорового" одягу. Сподіваємося, щоденне відвідування похоронних церемоній не входить у ваші професійні обов'язки?

- **Мобільний зв'язок:** "Алло! Ти де?" Улюблену іграшку дорогих позив, піллітків і хакерів дорослі люди розглядають як звичайний засіб зв'язку. Безупинно натискати кнопки так само ганебно, як крутити на вказівному пальці ключі. Не личить носити чоловіку "мобільник" на шнурку – в такому випадку ви схожі на барбоса, котрий загубив хаязія. До речі, ви не спостерігали тенденцію власників мобільних телефонів: шоразу, коли в когось із присутніх у транспорті, у приміщенні і т.п.) задзвонить дзвінок усі починають хаотично перевіряти свій телефон на предмет повідомлення, навіть якщо в них інша мелодія!

- **Екстравагантний зовнішній вигляд:** "Його зачіска була настільки проста, що видавала багаточисне багатство". От до чого варто прагнути. Дженгльмен не фарбує волосся, не робить пірсінг і не навісає тату. Його формат – акуратність, простота і спокій, капелюх, стильний костюм і портфель. В нашому ВУЗі близько третини студентів відвідують заняття одягнені у спортивний костюм та з "кульовком".

Темні окуляри в темний час доби (в пасмурну погоду): У крашому випадку вони роблять вас схожими на Рея Чарльза. У гіршому – викликають підозру на вживання нелегальних субстанцій. Якщо вже ви не мрієте про славу секс-символу в окремо узятую дворі чи групі – цей предмет необхідно носити по призначенню.

- **Звичка смітити грошима:** Зрозуміло, багатство визначається не тим, скільки витрачаєш. Однак, ознакою цивілізованої людини вважається не дивовижна показана розкіш, що видає в багатій вчорашнього обидраця, а інвестиції в справу, на худий кінець – хобі.

А. БЕНИЦЬКИЙ,
студент, ПЦБ-46

ПОСМОТРИ НА СЕБЯ В ЗЕРКАЛО

Дорогіе читателю! Если Вы заметили, у "А+Б" появился очень активный автор. Это наш сотрудник, старший смены инспекторов охраны, полковник запаса Сергей Петрович КИМ. Второе высшее образование после военного – политолог – он получил в Киевском институте политологии и социального управления. Поэтому ему небезразлично будет ли воспитанными и культурными наши будущие инженеры-строители, смогут ли они вскоре сами стать достойными воспитателями своих детей. Поэтому мы и продолжаем печатать цикл его политических "Взглядов со стороны".

"С дерева давно пора бы слезть!"

Для чого нам нужен туалет?
Или лифт нам для чого потребен?
Для кого-то написать портрет,
Для другого – всем сказать, как вреден

"Дзю" какой-то, или оставит телефоны;
"Здесь мы были" – подписи и дата.
Кнопки сжечь или разбить плафоны...
Может быть, для этого, ребята?

Пожевал – и жвачку тут же бросил,
Или прилепил, где попадет.
И не думает студент наш вовсе,
Что уборщица ее не отдерет.

Тискаю от злости кулаки,
Когда выжу, как какой-то паразит
В капремонт не приложив руки,
Без разбора все подряд крушит.

Мебель сломана, розеток нету,
Все углы забиты барахлом
И такое впечатление, что студента
Ну, никак нельзя впускать в приличный дом!

Вроде взрослые кругом ребята.
Чеки налувают: я – студент!
Инженером буду я когда-то...
А культуры не было и нет!

Может блага мировой цивилизации
Нашему студенту дали зря?
Ниже уровня простой канализации
Уровень культуры у тебя!

Я не верю, что ты дома так же
Дикарем ведешь себя, как здесь.
Почему "твоим" не стало "наше"?..
С дерева давно пора бы слезть!

З.ГОЛУБ,
студентка КНУБА

12.06.2004 г.

С.КИМ

Уроки психології

КОМУ ВІН ПОТРІБНА ЦЕЙ ЕТИКЕТ?

Без етикету не обійтись. А звідки узялися ці умовності?

Народилися за необхідністю. Коли ми когось вітаємо або знайомимося, ми подаємо праву руку – коліс це означало, що людина не нанесе удару, вона є відкритою, це було знаком дружельності. Чому ми близьким своїм бажаємо всього найкращого? Тому що коліс люди ді вірили, що добрі слова, які було сказано, безпременно збудуться. Чому молодий чоловік повинен допомогти вийти з транспорту своїй супутниці? Не тому, що сама вона не здатна зстрибнути зі сходів автобусу, просто цим він підкреслює свою повагу до неї: уявляти собі як могла виходити коліс з екіпажу дівчина у своїй широчезній до полу спідниці, намагаючись у ній не заплутатися.

Входячи у будь-яке приміщення, устанovu, треба вітатися, тому що інакше ми

продемонструємо свою зневагу до присутніх.

Дивлячись на те, як людина тримається, входить, сідає, їсть, держить руки, які слова говорить, судять про рівень культури людини, про моральну й інтелектуальну гідність особистості. Справедливо це чи ні, але від першого враження багато чого залежить у відносинах між людьми. В тому числі, наш успіх чи поразка. І це не формальність, хоч звичайні у різних країнах можуть бути прямо протилежними. На Сході, наприклад, де мужчина велить всім у домі і суспільстві, жінка повинна поступатися дорогою, пропускати у дверях чоловіка уперед, а на побачення приходиться першою. У англійців, американців, німців, прибалтів з їх пунктуальністю і вмінням цінувати як свій, так і чужий час спізнаватися на зустріч більше десяти хвилин неприпуст-

тимо, як і не виконувати у строк об'явлено (чим ми тут похвалитися не можемо), а на обід не прийнято "затримуватися". А ось у Греції приходило до обіду рівно у призначений час навіть непристойно: хаязія може подумати, що гість прийшов виключно для того, щоб щось з'їсти.

Отже, правила ввічливості неможливо просто заучити й потім їх використовувати коли треба. Етикет приносить внутрішню культуру, такт, відчуття міри, які вказують, що у даних обставинах можна, а чого робити не можна, що і у якій формі можливо сказати. Можна дізнатися, "ввічливо", як правильно прийняти гостей, як розсадити за столом, але як зробити вечір цікавим для кожного, як уникнути незручності, конфліктів, напруження, ви повинні вирішувати самі...

З.ГОЛУБ,
студентка КНУБА

Заторіжжя. VI Міжнародний фестиваль СТЕМів "Студентська жартів – 2004". "Дивні люди" став тотої лауреатом I ступеню.

ЗНОВУ ПЕРЕМОГА!

23 жовтня 2004 року відбувся фінал щорічного міжвузівського конкурсу "Візитна картка вузу" під патронатом міського голови О.О. Омельченка, при підтримці Фонду св. Марії. В цьому конкурсі брали участь команди 11 університетів, серед них НАУ (авіаційний), економічний, університет служби безпеки, університет ім. Т.Г. Шевченка і ін.

Вже другий рік поспіль наша команда студентського театру естрадних мініатюр "Дивні люди" виборолa I місце в цьому престижному конкурсі.

Команда показала у своєму спектаклі мініатюри, поєднані однією сюжетною лінією про життя студента від вступу до отримання диплому. В цьому конкурсі брали участь всі члени команди, але у кожного були свої обов'язки.

Принемо відзначити, що чимало першорукорників стали стемівцями. Пропонуємо читачам газети прізвища наших артистів, учасників СТЕМу: Олена Татаровська і Андрій Санченко вчаться у 12-й групі ЗІК; Сашко Колесник – 13 група ТБКВМ; Максим Миколаєць, Віктор Бабій, Ігор Михайленко, Олена

Ткаченко – це студенти 23-ї групи ТБКВМ. Ганна Півень – ІТЕП-22, Юрій Громонов (ТБКВМ-52). П'ятеро студентів-учасників СТЕМу – студенти факультету АІТ. Серед них Тетяна Олуд (АТП-41), Дмитро Пометньов і Оєса Кривдіна (ІТЕП-41), Анатолій Олійник (ІТЕП-31), Сергій Кудя (ПН-32). Очололю команду стемівців Олексій ШАРАФАН (МО-33). ПОДАЛЬШИХ ПЕРЕМОГ ВАМ, ДРУЗІ!

Н. ВОДЗІНСЬКА,
директор ЦКД університету

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З БОКСУ

12-17 жовтня 2004 року в Івано-Франківську відбувся чемпіонат України з боксу серед студентів.

Це був відбірковий чемпіонат України для участі студентів у 1-му Чемпіонаті світу з боксу. Він об'єднав 158 учасників з усіх регіонів України. В ньому взяли участь найкращі студенти-спортсмени ВНЗ нашої країни із рівнем підготовки: майстри спорту міжнародного класу, майстри спорту, кандидати в майстри спорту й спортсмени 1-го розряду.

Викладач кафедри фізичного виховання Саїда Гасанова під час заняття зі студентами

Деякі з них відсотків учасників – майстри спорту міжнародного класу й майстри спорту.

Протягом п'яти днів проводилися напружені поєдинки, де кож-

ний боксер виявляв свої морально-вольові якості, психологічну стійкість, вміння утримувати спортивну вагу, регулювати харчування й режим тренувань у процесі змагань і відпочинку. Визначилися лідери, високоерудовані, фізично й тактико-технічно підготовлені боксери із індивідуальною манерою й стилем боювання. Серед наших студентів у відбірковому чемпіонаті взяли участь студенти: С.Гуров, О.Луценко (ФАІТ), С.Ліньов, Ю.Гереловський (ГІСУТ),

І.Гопоровський (будівельний факультет).

І хоч виступи наших боксерів не увінчалися успіхом, вони не стали переможцями, однак все-таки вибороли 5-8 місця, показали високу морально-вольову підготовку, яка проявлялась у веденні поєдинків. Студенти застосовували певні тактичні дії у реалізації ударних технічних елементів, але, як кажуть, окрім знань,

необхідно мати досвід і практику для застосування їх.

М. ДІЛЕНЯН,
професор кафедри фізичного виховання і спорту

Якщо людина займається певною справою рік – вона може просто говорити про неї, а якщо десять – то можна вже й децю сказати по суті. Олександр Козловський вивчає айкідо майже 10 років. Проїшов дорогу від по-

- Пане Олександр, чим для Вас є айкідо?

- Через айкідо я шукаю стан гармонії з оточенням, шукаю себе. І якщо ти чогось досягнув, то завдяки практичному саме цієї системи.

- Айкідо – це лише бойове мистецтво?

- На початку айкідо сприймається як система ведення бою, лише згодом – це певна життєва стратегія, спосіб духовного самовдосконалення.

- У чому полягає особливість цієї системи?

- Кожному з нас, на жаль, доводиться зустрічатися в житті з агресією, впливом якоїсь негативної сили. І можна по-різному поводитися в таких випадках: або статично стати на шляху цієї сили (і це ще питання, чим усе закінчиться), або рухатися так (тут Олександр крутнув шукерничку на столі доволі ося – Ю.Г.), що агресія проходить мимо тебе, не завдаючи шкоди. Противник влучить ніби в пустку, з проблемним для себе наслідком, Власне, для айкідо характерне використання сили агресора проти нього самого.

- Це конкретний випадок, а загальніше?

- Айкідо – мистецтво миру, так охарактеризував його головну ідею засновник – Моріхей Уесіба. Для цього стилю боротьби не характерний пошук агресії. Тут важливо не піддаватися обставинам, зберігати своє місце у житті.

- Чи можна сказати, що айкідо – стиль боротьби альтернативний до карате?

- Знаєш років 5 тому я відповів би "так", але зараз іншакше дивлюся на це. Японці говорять, що на гору Фуззі веде тисяча шляхів, але вершина – одна для всіх. Шість подібне спостерігається й тут. Я, до речі, на далекому Сахаліні розпочинав свої заняття єдиноборствами якраз із карате. Мені тоді було чотирнадцять років.

- А де Ви почали займатися айкідо?

- Вже тут, у Львові. Працював тілоохоронцем і мав можливість їздити на семінари з єдиноборств, тоді й захопився айкідо. А зараз викладаю це мистецтво у Академії традиційних самурайських бойових мистецтв.

- Як історичні традиції цього стилю боротьби?

- Історія айкідо сягає XII століття. Засновником цього бойового мистецтва вважають Моріхей Уесі-

батавідо до майстра другого дану. Очалою Академію традиційних самурайських бойових мистецтв у Львові. Представник школи Йосінкан – айкідо. Розмову з ним провів підчас поїздки у Львів наш студент Юрій Горак:

- Айкідо – мистецтво миру, так охарактеризував його головну ідею засновник – Моріхей Уесіба. Для цього стилю боротьби не характерний пошук агресії. Тут важливо не піддаватися обставинам, зберігати своє місце у житті.

- Чи можна сказати, що айкідо – стиль боротьби альтернативний до карате?

- Знаєш років 5 тому я відповів би "так", але зараз іншакше дивлюся на це. Японці говорять, що на гору Фуззі веде тисяча шляхів, але вершина – одна для всіх. Шість подібне спостерігається й тут. Я, до речі, на далекому Сахаліні розпочинав свої заняття єдиноборствами якраз із карате. Мені тоді було чотирнадцять років.

- А де Ви почали займатися айкідо?

- Вже тут, у Львові. Працював тілоохоронцем і мав можливість їздити на семінари з єдиноборств, тоді й захопився айкідо. А зараз викладаю це мистецтво у Академії традиційних самурайських бойових мистецтв.

- Як історичні традиції цього стилю боротьби?

- Історія айкідо сягає XII століття. Засновником цього бойового мистецтва вважають Моріхей Уесі-

ба, а його учень Годзо Сіодо заклад основи техніки Йосінкан-айкідо. Уесіба-сенсей навчався в сім'ї Такеда техніці школи Дайторію-айкідо-дзю-дзюцу. В цій сім'ї довго розроблялися принципи техніки "айкі", що означає об'єднання динамік чи енергій.

- Чи проводяться змагання з айкідо?

- На жаль, проводяться. Я проти. Адже на цьому бойовому мистецтві закінчується, а починається спорт. Погодьтеся, спорт нині – це великі гроші, хабарі і таке інше. Айкідо – не для змагань, як і будь-яке інше мистецтво.

- Що потрібно для того, аби досягнути успіхів у цьому мистецтві?

- Перш за все регулярність занять, навіть коли щось стає на заваді, як то хвороба, сесія чи бізнес. Чорний пояс (1 дан) реально здобути років за п'ять, але докладавши відповідних зусиль.

- Підсумовуючи нашу розмову, розкажіть читачам "А+Б" щось, так би мовити, айкідзінське.

- Колиш давно в Японії жив один майстер. Він замовив для свого меча туди піхви-сай. Такі, що ледо меча виймав. "Навіщо це тобі?" – запитали в нього. "Дух мусить гти поперед меча", – відповів майстер. Ця причуда добре ілюструє айкідо. Вимагувати мечем – це несерйозно, але якщо не виймати його зовсім – заржавіє. Питання в тому, як знайти "золоту середину"? Я її ще не знайшов...

Ю. ГОРАК

Хочете вірити, хочете ні

АЗБУКА ДОПІ

Кожна літера має свій смисловий та емоційний відтінок. Значення імені можна отримати підсумовуючи значення кожної букви.

Наприклад, візьмемо ім'я Анна. У ньому 2 літери "А". У всіх мовах це символ початку, бажання щось розпочати і здійснити. "Н" (та ще й подвоєна) – символ внутрішньої сили, бажання не приймати всього пір'яд, без розбору. Зайдси "Анна" – розумна ініціатива.

Що можуть відкрити нам літери нашого імені? Не завжди синтєс буде простим, але треба думати. Зрозумівши й відчувши вібрацію свого імені, ти краще розберешся із своїм нестерпним характером, здогадаєшся, що тобі треба робити, а за яку роботу братися не слід, спробуєш будувати життєвий уклад згідно свого найменування і того навантаження, яке воно несе із собою.

А – символ початку, жага духовного і фізичного комфорту.

Б – душевний романтизм, сталість, міцність, пробились здібності, прагнення фінансово забезпечити своє життя.

В – комунікабельність, зв'язок із життям, єднання з природою. Творча особистість, спрямована у майбутнє.

Г – прагнення до знань, вхід у світанок тьми, вміння все зрозуміти до деталей, сумлінність.

Д – міркування, обдумування перед початком справи, орієнтація на сім'ю, готовність допомагати, іноді примхливість. Здібності до екстра-сенсорики.

Є – потреба до самовираження, обмін ідеями, схильність виступати у ролі посередника, проникливість, уміння входить у світ таємних сил. Можлива балакуність.

Е – уміння бачити підгрунтя подій, виворіт людей, добре володіти мовою на письмі та усно. Допитливість, іноді через мірна, прозорливість.

Й – енергійність самовираження, емоційність, нестриманість у пристрастях

Ж – змістовний, відкритий не всім внутрішній світ, імпульс до дії.

З – кругова оборона власного "я" від зовнішнього світу, висока інтуї-

ція, багата уява. Людина іноді поводить себе як страус, який ховає голову у пісок.

І – тонка духовність, чутливість, доброта, миролюбність. Прикривається практичністю, яка здається зовні, ховаючи романтичну м'яку натуру.

И – почуття причетності, практичності на хватка, тяготіння до матеріалізму, привабливості духу.

К – витривалість, яка виникає від сили духу, уміння бергти секрети, життєве кредо "все або нічого".

Л – тонке сприйняття краси, артистичні таланти, прагнення поділитися своїми знаннями, відчуттями. Попередження своєму володареві не витрати життя даремно, знайти своє правдиве призначення.

М – турботлива особистість, можливість сором'язливості. Попередження ви: частка природи, не піддавайся спокуси тягнути коудру на себе.

Н – знак протесту, внутрішня сила, розум, інтерес до здоров'я. Старанний працівник, але не витримує "мавл'ячої роботи".

О – глибокі почуття, вміння користуватися грошима. Наявність цієї букви в імені показує, що ціль людини угодлена наперед, треба лише інтуїтивно її виділити з суєти явишень.

П – багата на ідеї, стійкі думки, турбота про свій зовнішній вигляд. Ця літера спрямовує розум людини до узагальнення.

Р – здатність не обманюватися видимістю, вглиблюватися у суть: самовпевненість, прагнення діяти, хоробрість. Захоплюючись, людина здатна на безглуздий ризик. Іноді занадто догматична у своїх судженнях.

С – здоровий глузд, прагнення до міцного матеріального положення; під час роздратування – владність і примхливість. Цій людині важко знайти свій власний шлях до життя.

Т – інтуїтивна, сентиментальна, творча особистість, шукач правди, не завжди може пориняти бажання і можливості. Символ хреста – нагадування володареві, що життя не є нескінченним і не треба відкладати на завтра те, що можна зробити сьогодні, – діяти, використовуючи кожду хвилину, ефективно.

У – активна уява, великодушність співпереживаюча людина. Прагнення піднятися на вищий духовний рівень.

Ф – потреба блищати, бути центром уваги, дружелюбність, оригінальність ідей, які вміщують цінне зерно істини. Задоволення робити людей щасливими. Здатність прибре-

хати, пустити у діло ніби необхідну неправду з найкращими намірами.

Х – установка процвітати в житті власними зусиллями, завоювати авторитет, незалежність. Людина чулива до того, що говорять про неї люди.

Ц – лідер, який не позбавлений домагань, зарозумілості, гороривності, але спляний з традиціями, нездатний догматична у своїх судженнях.

Ч – частка, яка є нерозривною із цілим. Донька лине до матері, ніч – до доби. "Геть" – відокремити частку від цілого, не випускаючи її з виду.

Ш – увага до життя, здатність за найтоншим натяком, шепотом, шероховатостями оцінювати ситуацію. Скромність і вміння облаштовувати свої справи "тихенько". Розвинуте почуття гумору.

Щ – великодушність щедрості, здатність до проникнення, розширення, русійна сила.

Ъ – здатність класифікувати, поділяти, розкладати по полицях.

Ю – прагнення до суті, ідеали загальної рівності та братерства, здатність до самопожертви й одночасно до жорстоких вчинків, які нібито диктуються вищими розуміннями.

Я – почуття власної гідності, бажання добути увагу та любові оточення та здатність їх отримати.

Підготував Б. ГЕРАСЬКО,
студент, група ЗКД-31

НАРОЧНО НЕ ПРИДУМАЄШЬ

(Опечатки машинистки)

Он натрос распилл дочку (надо: доску).

Он хорошо осветил стратегию жратвы (надо: жатвы).

На Кременчугской ГЭС внедрили конное возбуждение гидроагрегатов (надо: поинное возбуждение).

Он занял первое место на брехне (надо: на бревне).

Угоду укралл швидко (надо: уклали).

Девушки сдыхают (надо: вздыхают).

Прибуткове у неї тіло (надо: діло).

Ви розмножете королів? (надо: кролів).

Депутати дружно галасували (надо: голосували).

Бои бокального характера (надо: локального).

Статья об обмане опытом (надо: обмане).

Поддали к праздничному столу солярку (надо: солянку).

Верховная Рада спалила поданный проект (надо: схвалила).

Собрал И. БРАТЧЕНКО

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не підляючи точни зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Надруковано у ЗАТ "ВІГОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор **Ірина Геращенко**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кмн. 601а, тел. 241-55-35

ОБ'ЯВА

ТОВ "ВестфаліяСьордж Україна" оголошує конкурс на заміщення вакантної посади інженера-будівельника (керівник будівництва об'єктів). Зарплата – вище середньої, відповідає посаді. Можливі відраджування.

Вимоги до конкурсанта:
- вік – до 40 років;
- освіта вища;
- робота з програмою AutoCAD (Autodesk Architectural Desktop 2005);
- володіння німецькою (англійською) мовою;
- наявність водійського посвідчення категорії "В".

Резюме подавати до 15 листопада 2004 року на адресу:
ТОВ "ВестфаліяСьордж Україна"
вул. Ярослав Мудрого 18
м. Біла Церква
Київська область, 09107
Тел./факс 0463 9 18 87
e-mail: info@westfalia.com.ua